

20 Οκτωβρίου 2021

Γιὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἄγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία](#)

Κάθε πνεῦμα φανερώνεται μέσα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ παράγει καὶ κάθε πλάσμα ἐξωτερικεύει τὸν ἑαυτὸ του μέσα ἀπὸ τὴ δράση του.

Τὸ πνεῦμα εἶναι στὴν ψυχὴ, ἢ ψυχὴ στὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα μέσα στὸν κόσμο.

Τὸ πνεῦμα εἶναι ποὺ κινεῖ τὴν ψυχὴ, ἢ ψυχὴ εἶναι αὐτὴ ποὺ κινεῖ τὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα εἶναι ποὺ κινεῖ τὰ ἄλλα σώματα. Ἀνάλογα μὲ τὸ πνεῦμα εἶναι καὶ οἱ κινήσεις τῆς ψυχῆς. Ἀνάλογα μὲ τὴν ψυχὴ εἶναι καὶ οἱ κινήσεις τοῦ σώματος. Ἄγαθὸ πνεῦμα παρακινεῖ τὴν ψυχὴ στὸ ἄγαθὸ καὶ τὸ σῶμα ἐκπληρώνει τὴ βούληση τῆς ψυχῆς.

Καθένας ὁ ὁποῖος δένει τὸ ζωντανὸ τοῦ πνεῦμα μὲ σῶμα ἀπονεκρωμένο ἀπὸ τὰ πάθη, εἶναι τὸ ἴδιο βάρβαρος μὲ ἐκεῖνον ποὺ δένει ζωντανὸ ἄνθρωπο μὲ ἓνα πτώμα καὶ ἀφήνει νὰ σαπίσουν καὶ τὰ δυὸ μαζί.

Δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλο νὰ νικήσει κανεὶς μέσα τοῦ πνεῦμα τῆς ματαιοδοξίας καὶ τῆς κενοδοξίας. Τὸ κατάφεραν μονάχα οἱ μεγάλοι πνευματικοί, πρῶτιστα μὲ τὴν πολλὴ θεία Χάρη, μὲ τὴ συνεχὴ ἐγρήγορηση στὴν ψυχὴ τους καὶ μὲ τὶς ἐξαιρετικὰ λεπτὲς διακρίσεις.

Δὲν εἶναι ἡ στολὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ ποὺ θὰ σᾶς κάνει θαρραλέους οὔτε τὸ ράσο τοῦ ἱερέα ἐλεήμονες οὔτε καὶ ἡ δικαστικὴ τήβεννος θὰ σᾶς κάνει δικαίους οὔτε καὶ ἡ ὑπουργικὴ πολυθρόνα ἰσχυροῦς, ἐὰν ἡ ψυχὴ σας δὲν εἶναι πλήρης ἀπὸ θάρρος καὶ ἔλεος καὶ δικαιοσύνη καὶ δύναμη.

Οἱ πνευματικὲς ἀξίες στὴν ἀρχαιότητα καὶ οἱ πνευματικὲς ἀξίες τοῦ καιροῦ μας

εἶναι ἴδιες, μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ εἶναι ἴδια καὶ ἡ ὁμολογία πίστεως. Ἡ οὐράνια γνώση στὴν ὁποία ἔφταναν οἱ παλαιοὶ ἀσκητές, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν οὐράνια γνώση ποὺ ἀποκτοῦν οἱ νεώτεροι.

Ἐπειδὴ, καθὼς ὁ Χριστὸς εἶναι χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, ὅμοια ἴδια εἶναι καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύση. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, ἴδια εἶναι καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἴδια ἡ δίψα καὶ ἡ πείνα καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κορέσει παρὰ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ Θεοῦ.

Στὴν ψυχὴ βρίσκεται τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ποὺ κινεῖ τὴν ψυχὴ. Ὅ,τι εἶναι τὸ πνεῦμα, τέτοια εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ. Ἄν εἶναι τὸ πνεῦμα δουλικό, τότε δουλικὴ θὰ εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ. Ἄν εἶναι τὸ πνεῦμα θεϊκό, τότε ὅλη ἡ ψυχὴ εἶναι θεϊκὴ.

Ὅπως ἡ ψυχὴ εἶναι ἀόρατη, ἔτσι εἶναι ἀόρατο καὶ τὸ ἔνδυμά της. Ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, ἀγαθοσύνη καὶ ἀνεξικακία, πραότητα καὶ εὐσπλαχνία, ἀγνότητα καὶ εὐσέβεια, θεοφιλία καὶ ἀνθρωποφιλία, εἶναι τὰ ἐνδύματα τῆς ψυχῆς.

Ἄλλη εἶναι ἡ φύση τῆς ψυχῆς καὶ ἄλλη ἡ φύση τοῦ σώματος. Τὸ σῶμα εἶναι ποὺ πρῶτο φθείρεται καὶ ἐξασθενεῖ καὶ ὕστερα πεθαίνει μὲ τὴν ἀποχώρηση τῆς ψυχῆς. Μὲ τὴν ψυχὴ, ὅμως, εἶναι διαφορετικά. Ἡ διαφθορὰ τῆς ψυχῆς συνίσταται πρῶτιστα στὸ ὅτι ἐκείνη ἐγκαταλείπει τὴν ἀληθὴ κρίση καὶ ἀρχίζουν μέσα της νὰ βλαστάνουν οἱ σπόροι τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν κακῶν.

Ὅπως οἱ σκώληκες κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους στὸ πεθαμένο σῶμα, ἔτσι καὶ στὴν ψυχὴ ποὺ στερεῖται τὴ χάρη, καρπίζουν οἱ σκώληκες τῶν λογισμῶν: φθόνος, πονηριά, ψεῦδος, μίσος, συκοφαντία, ὀργή, μέριμνα, ἐκδίκηση, ἔπαρση, περιφρόνηση, ὑπερηφάνεια, ἀσέβεια καὶ τὰ ὑπόλοιπα.

Εἶναι ζῶσα ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ζῶσα καὶ πάντοτε διψασμένη γιὰ ζωὴ καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξεδιψάσει ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωὴ, τὴν ἀληθινὴ καὶ ἄμεση ζωὴ. Ἀληθινὴ καὶ ἄμεση ζωὴ εἶναι μονάχα ἡ ζωὴ ἐν Θεῷ, ἐν τῷ ζῶντι Θεῷ.

Ἡ σωματικὴ τροφὴ προορίζεται γιὰ τὸ σῶμα, ἡ πνευματικὴ τροφὴ γιὰ τὴν ψυχὴ. Τὸ σῶμα πρέπει νὰ τρέφεται γιὰ νὰ συνεχίσει νὰ ὑπάρχει, ἡ ψυχὴ πρέπει νὰ τραφεῖ γιὰ νὰ ζήσει. Στὸ σῶμα δίνουμε τροφὴ τῆς γῆς ἐπειδὴ τὸ σῶμα εἶναι ἀπὸ τὴν γῆ. Στὴν ψυχὴ δίνουμε τροφὴ οὐράνια ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ εἶναι ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἄν μὲ ρωτοῦσε σήμερα ἓνας νεαρὸς ἄνθρωπος, πῶς νὰ σώσει τὴν ψυχὴ του, θὰ τοῦ ἀπαντοῦσα: «Πάρε πάνω σου τὴ φροντίδα κάποιου ἄλλου». Κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ, ποὺ δὲν γνωρίζει τὴ μέριμνα γιὰ τὸν ἄλλο παρὰ ἀποκλειστικὰ τὴ μέριμνα γιὰ τὸν ἑαυτό της, ἢ ἔχει χαθεῖ ἢ βρίσκεται ἤδη στὸ χεῖλος τῆς ἀπωλείας.

Τὰ πάντα γιὰ τὴν ψυχὴ, τὴν ψυχὴ γιὰ τίποτα στὸν κόσμο.

Πηγή: agiazoni.gr